

Повернення Еллі Блек

КУПИТИ

Еллі Блек зникла кілька років тому. І от її знайшли живою в лісі в штаті Вашингтон. Здається, з дівчиною все гаразд, але вона не розповідає, де була й що сталося. Її повернення перевертає догори дригом життя детективки Челсі Калгун. Її сестра-підлітка зникла майже двадцять років тому, і відтоді жінка шукає: докази, розгадку, інших зниклих дівчат. Щасливі кінцівки рідко трапляються в роботі Челсі, тож повернення Еллі Блек — проблеск надії. Детективка має дізнатися, що сталося з Еллі: заради себе, заради пам'яті про сестру, а головне — заради наступної дівчини, яку викрадуть і яка, на відміну від Еллі, може не повернутися.

Г. і М.

Дякую. Я приголомшена, але все ще вірю.

ПРОЛОГ

Ось як усе починається.

З дівчини, яка біжить лісом, її вени переповнені адреналіном. Вона видихає короткими, рівними поштовхами. Під нігтями бруд, на джинсах свіжі плями від грязюки, на світшоті кров, а з рота тхне блювотинням.

Ще трохи.

Ще трохи, й вона буде вдома.

Перед очима виринають картини. Світлофор на головній вулиці. Потріскані зелені віконниці її будинку. Протерта долівка рибальського човна батька.

Удалині пронизливо гуде клаксон, і вона пригинається, затуляючи вуха руками, звук пронизує череп, наче несамовитий вереск. Світ стискається і стає абстрактним, занадто кольоровим і занадто яскравим. Гудок віддаляється, і дерева поволі знову набувають чіткості.

Вона рахує свої вдихи, поки не вирівнюється серцебиття. Один. Два. Три. Тоді починає рахувати кроки. Чотири. П'ять. Шість. Скільки ще їх потрібно зробити, перш ніж хтось знайде її? Сім. Вісім. Дев'ять. Кістки обважніли, ноги стомилися. Вона здолала чималу відстань. Її тінь простягається попереду, і дівчина неначе переслідує її — давай, спіймай мене. Десять. Одинадцять. Дванадцять. Її тіло похитується. Мабуть, їй варто присісти. Тринадцять. Чотирнадцять. П'ятнадцять. Вона змушує себе йти далі. Сонце здіймається все вище за сірими хмарами. Повітря пахне сосною та живицею. Як вода і мох. Як саме життя.

— Агов! З вами все гаразд? — за поворотом стежки з'являється пара туристів — батько та син. У них напхом напхані рюкзаки зі скрученими спальними мішками зверху, з одного звисає каструля, з іншого — два металеві кухлі. Дівчина сповільнює ходу і наближається до них.

Шістнадцять. Сімнадцять. Вісімнадцять.

Батько затуляє сина рукою, захищаючи від дівчини, і вона завмирає, опинившись у полоні їхніх поглядів. У хлопчика карі очі з крихітними золотистими вкрапленнями, й вони нагадують їй про людину, яку вона колись знала. Думки плутаються і повертаються в минуле.

— Скажи, що ти зробила б заради того, кого любиш?

— Усе що завгодно. Я зробила б усе що завгодно.

Батько прокашлюється:

— Міс, як ви? — Він уважно її розглядає.

Вона уявляє, що саме він бачить. Брудна шкіра. Скуйовджене волосся. Кістляве тіло. Закривавлений світшот. Світ пережував її та виплюнув. Син смикає носом.

— Міс? — уже наполегливіше запитує чоловік. Він ступає один несміливий крок назустріч.

Дівчина облизує сухі, потріскані губи й силкується зберегти рівний голос, відповідаючи:

— Так?

— З вами все гаразд? — перепитує чоловік.

Дівчина моргає. Хитає головою. Витріщається в порожнечу.

— Ні, я так не думаю.

— Як вас звати?

— Як мене звати? — Хто вона? Чим вона стала? Посудиною. Яку можна носити. Зберігати. Наповнювати.

— Так, як вас звати? — батько розтягує слова.

Дівчина вагається. Її ім'я застрягло десь усередині. Вона заховала його в глибокій, глибокій темряві. Задля безпеки. Не згадуй. Але ніколи не забувай. Вона розправляє плечі й тягнеться до нього.

— Елізабет, — видихає.

Вона не промовляла ці чотири склади цілу вічність. Її ім'я. Її справжнє ім'я. Ім'я, яке вибрала її мати, бо воно класичне, королівське і несе в собі всі її надії та мрії про коледж, кар'єру, сім'ю та щастя для донечки. Колись дівчина носила своє ім'я гордо, як корону. Колись їй шепотіли це ім'я з любов'ю на вустах.

З останнім зусиллям дівчина випускає своє ім'я на волю:

— Мене звати Елізабет Блек. Гадаю, я загубилася.

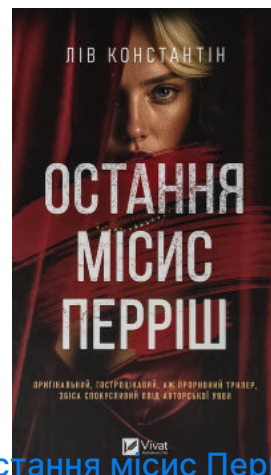
Рекомендована література

[Усе, що ми забули](#)

[Сім'я з горішнього
поверху](#)

[Остання місіс Перріш](#)

Перейти до категорії
Детективи

КУПИТИ